

בש"פ 4903/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 4903/20

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בנצרת מיום 15.7.2020 בעמ"ת
30034-07-20 שניתנה על-ידי כבוד השופטת ת' נסים
שי

בשם המבקש: עו"ד יוסף רז

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 15.7.2020 (עמ"ת 30034-07-20, השופטת ת' נסים שי). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום בנצרת מיום 13.7.2020 (מ"ת 34819-06-20, סגן הנשיא א' נעמן) והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

2. מבלי להידרש לפירוט שאינו דרוש בהקשר הנוכחי, יצוין כי לפני מספר שבועות הוגש נגד המבקש כתב אישום

עמוד 1

המייחס לו עבירות של אלימות במשפחה: תקיפת בת-זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וכן ניסיון לתקיפה סתם לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים. בו ביום הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד למתן החלטה אחרת.

3. ביום 13.7.2020 הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בביתו בפיקוחן של אחותו ובתה, בכפוף להפקדת ערבויות ולתנאים נוספים, ובהם הימנעות מצריכת אלכוהול. בית משפט השלום קבע כי הגם שאין חולק על חומרת המעשים המיוחסים למבקש, יש לתת משקל למחלת הסרטן שבה הוא לוקה, כמו גם לכך שמהדו"ח הסוציאלי בעניינו עולה כי מצבו הרפואי החמיר לאחרונה, דבר שמשפיע גם על מצבו הנפשי. בית משפט השלום הוסיף עוד כי בת-זוגו של המבקש נמצאת בבית הוריה, וכי הוא שוכנע שניתן לתת אמון במפקחות. ביום 14.7.2020, כשעה וחצי לפני השעה שנקבעה לשחרורו של המבקש, הגישה המדינה ערר המכוון נגד החלטה זו. בהמשכו של אותו היום המבקש שוחרר לחלופת מעצר, תוך שנקבע (השופטת ר' גלפז מוקדי) כי בסד הזמנים שנוצר עקב התנהלותה של המדינה לא ניתן להורות על המשך מעצרו.

4. הדיון בערר שהגישה המדינה התקיים למחרת ביום 15.7.2020, והמבקש התייצב אליו כשהוא מלווה באחת מהמפקחות. בתום הדיון קיבל בית המשפט המחוזי את הערר. בעיקרו של דבר, בית המשפט המחוזי קבע כי מצבו הרפואי של המבקש אינו מצדיק את שחרורו ממעצר, בשים לב למסוכנות הנשקפת ממנו ולעברו הפלילי המכביד הכולל בין השאר הרשעה במעשים דומים כלפי בת-זוגו. בית המשפט המחוזי נדרש לעובדה שבמועד הדיון בפניו המבקש כבר שוחרר לחלופת מעצר אך קבע כי אין בשחרור בן יום כדי לשנות מן המסקנה. בסיכומו של דבר, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. לצד זאת, בהתחשב במצבו הרפואי של המבקש ובשים לב למכלול הנסיבות, בית המשפט המחוזי ציין כי יש מקום לבחון את האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ולצורך כך הורה על הגשת חוות דעת בנדון עד ליום 20.7.2020.

5. בקשת רשות הערר דן מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. בעיקרו של דבר, נטען בה כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שהורה על מעצר עד תום ההליכים של מי שכבר שוחרר ממעצר, מבלי לתת משקל להסתמכותו על עובדה זו. לגוף הדברים, המבקש טוען כי חלופת המעצר יכולה לספק מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו, וכי מכל מקום יש לאפשר לו לשהות בביתו עד להגשת חוות הדעת בדבר הפיקוח האלקטרוני. המבקש מטעים כי בשל מחלתו הוא נמנה עם אוכלוסיית הסיכון להידבקות בנגיף הקורונה.

6. לאחר שעיינתי בבקשה, שהונחה על שולחני אתמול בשעות הערב המאוחרות, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות מבלי להידרש לתגובה. מצבו הרפואי של המבקש לא נעלם מעיני. יחד עם זאת, בנסיבות העניין, ובשים לב למועד הקרוב שנקבע להגשת חוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני ולנימוקיו של בית המשפט המחוזי, לא מצאתי כי מדובר בנסיבות המיוחדות המצדיקות להיעתר לבקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" (ראו: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011); בש"פ 3772/17 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (8.5.2017)). עם הגשת חוות הדעת האמורה, וזאת בימים הקרובים, יחזור עניינו של המבקש וידון לגופו על-פי סדר הדברים הרגיל. יש להניח שייעשו כל המאמצים לבחון את האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני ללא דחיות, בשים לב לנסיבות העת הזו ולמצבו הרפואי של המבקש.

7. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד בתמוז התש"ף (16.7.2020).

ש ו פ ט ת
